

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **G. G.**, zast. Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M. eur., advokátem se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2017, č. j. CPR-3301-2/ČJ-2017-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2017, č. j. 4 A 81/2017 – 20,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou dne 2. 11. 2017 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 22. 12. 2016, č. j. KRPA-434000-47/ČJ-2016-000022. Posledně jmenovaným rozhodnutím bylo stěžovatelce uloženo správní vyhoštění a zároveň jí byla stanovena doba čtyř let, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Součástí kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Návrh byl odůvodněn tím, že stěžovatelka žije na území České republiky nepřetržitě od roku 2000, má zde vytvořeny veškeré soukromé i rodinné vazby. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by pro ni znamenal nepřiměřenou újmu, neboť v zemi původu nikoho nemá a mnoho let tam nežije. Stěžovatelce je 63 let a trpí zdravotními problémy (onemocnění nohou), které neumožňují její vycestování. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zajistí právo stěžovatelky na spravedlivý proces a nebude ani v rozporu s důležitým

veřejným zájmem, protože stěžovatelka plně spolupracuje s orgány Policie České republiky a zdržuje se v místě hlášeného pobytu.

[3] Žalovaný se v soudem stanovené lhůtě k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Dle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užití přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny.

[6] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí městského soudu, mohlo by dojít k tomu, že stěžovatelka bude muset vycestovat z území České republiky na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

[7] Klíčové v této souvislosti je, že pro výkon stěžovatelčina ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupena advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojená s nuceným opuštěním území České republiky tak spočívá v možném dotčení ve výkonu jejího práva na spravedlivý proces (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014 – 32, či ze dne 3. 12. 2014, č. j. 9 Azs 283/2014 – 27).

[8] Z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

[9] Soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu se již pro nadbytečnost nezabýval dalšími tvrzenými okolnostmi, ve kterých stěžovatelka spatřovala takovou újmu (narušení jejího soukromého a rodinného života a zdravotní obtíže).

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud dále posoudil návrh i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Stěžovatelce bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9. zákona o pobytu cizinců. Soud si je vědom, že důvodem pro uložení správního vyhoštění bylo v daném případě opakované nerespektování soudního rozhodnutí (ukládajícího stěžovatelce trest vyhoštění), avšak jednání stěžovatelky (nejprve trestný čin krádeže, poté maření výkonu soudního rozhodnutí) nelze považovat za natolik závažné narušení veřejného pořádku, aby přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem a odůvodnilo odklon od setrvalé judikatury tohoto soudu.

[12] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu.

[13] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímáno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu